

Očistimo našo vas?

Turistično društvo Iška vas je skupaj z najmlajšimi vaščani očistilo del potoka ob Iški, kamor prihaja veliko zunanji ljudi na piknike. Očistili smo tudi območje naprej od Iškega Vint-

garja, kjer želimo ohraniti še nedotaknjeno naravo. Odziv odraslih prebivalcev je bil zelo majhen, zato smo bili veseli delovnosti najmlajših, ki so se zelo izkazali.

ZAKAJ TAKO?

Ogrožena narava v Turjaku

Živim na vasi in vse je na prvi pogled lepo in čisto, vsepovsod svežina in gozdovi. Če pa se odpravim na sprehod po gozdu, v kotanjah in dolinah zagledam napolnile avtomobile, železo, pralne stroje in razno plastiko in gume. To počenjo neodgovorni in neurejeni ljudje, ki nič ne pogledajo, kam odvržejo odpadke, samo da jih spravijo izpred hiše. Prvič je to videti grdo, drugič pa na razne načine onesnažuje naravo. Tudi greznice ponekod niso urejene in puščajo. Najbolj porazen pa je ribnik, ki je pod gostilno Pri Murnu in je sedaj postal že kar glavna turjaška greznica, saj je vanjo speljana kanalizacija in v ribnik mečejo še razne smeti, steklenice in podobno. Tudi mnogi prelepi studenci in vode so že kmalu po izviru onesnaženi, tako na primer manj znan potok Bajdiščica, ki ima prelepe tolmune in slapove, je že poln črepinj, ki jih zmečejo v vodo in drugih odpadkov. Ukrepati bi morali začeti takoj, da bi postavili smetnjake, pred vsako hišo enega, pred gostilno pa bi morali postaviti dva. Pri nas imajo posode in kontejnerje za smeti samo

v centru Turjaka, k bolj oddaljenim hišam pa se jim jih enostavno ne da pripeljati. Seveda bi bilo potrebno tudi vsaj enkrat tedensko praznjenje teh posod in kontejnerjev. Tiste, ki se jim ne da odvažati smeti v kontejnerje, bi bilo treba prijaviti in kazni bi morale biti denarne in ne nizke.

Seveda so problemi tudi greznice, ki predvsem onesnažujejo naše vodovje, to pa je tako pomembno. Greznice bi prvič morali ugotoviti, da ne bi puščale in ko bi se napolnile, bi jih morali izprazniti. To bi storili s potresanjem po njivah in travnikih in ne preblizu vodnih zajetih, da jih ne bi onesnažili in ne prevelike količine na en del površine, da ne onesnažijo podtalnice. Upam, da to ni nepomembno pisanje, ampak še en glas za čim hitrejšo ukrepanje.

Jure Gašper, 5. a
OŠ Primoža Trubarja V. Lašče
Mentor: Marija Oblak

Več kot 60 divjih odlagališč

Toliko jih je ob koncu leta našel komunalni inšpektor, pri čemer so v njegovem poročilu zajeta le tista, ki so večja od 4 kubikov, razdelili jih je na tista blizu mesta, kamor povečini občani odlagajo gradbeni material, na divja odlagališča, kjer ni urejenega odvoza odpadkov ter na ona, kjer občani odlagajo že dalj

časa, navade pa je zelo težko spremeniti. Primeri slednjih so odlagališča pri Notranjih Goricah (predlani je bilo z javnimi deli tudi sanirano) na Rudniku in na Orlah in so ponovno aktivirana. Veliko odlagališč je na kraškem terenu, kar še posebej zaskrbljuje.

Z RIBIČEM MARTINOM ŠTRUMBLJEM

Ribarjenje je najboljša sprostitev

Obrežje malega jezera pri Podpeči le redkokdaj sameja. Prihajajo ribiči in ure in ure potrpežljivo namakajo vanj svoje trnke, pa čeprav je rib, ki bi prijele za vabo vse manj. Najboljše ribe se sploh drže bolj pri dnu in le redko priplavajo na površje, vedo povedati ribiči. Kdaj pa kdaj pa nenaaden trljaj ribiške vrvice in zadovoljni obraz njenega lastnika le naznani lepo trofejo.

Martin Štrumbelj z Lavrice prihaja na jezero pri Podpeči bolj zaradi razvedrila. Da se vsaj za hipec reši nevšečnega mestnega vrveža in se preda utripu narave. Čeprav tega dne ribe niso posebno prijemale, je bil kar dobre volje.

»Ko takole loviš, pozabiš na vse, tik tak je noč. Ne misliš na nič drugega. To je najboljša za spocitje živcev.

Sicer pa tu na Jezeru v glavnem prijemlje krap. Najtežjega do zdaj sem ujel v Strahomerju. Tehtal je štiri kilograme. Na Malem grabnu pa sem lovil klenu in mreno. Rdečeperke, postrvi in zelenke bi bilo dobro zaščititi, sicer bodo še bolj ogrožene. Kolikor vem, so zelenke že zaščitene.«

Martin Štrumbelj: Med ribarjenjem ne mislim na nič drugega

Za ribiško karto na Jezeru je treba odšteti sedemsto tolarjev. Veliko, vendar pa ob vseh dražeh, ki jih ponuja ribarjenje, marsikdo ne gleda na računico. Martin Štrumbelj ne skriva želje, da bi lovil tudi v Ljubljani. Vleče pa ga, kot pravi, tudi na zeleno Krko, na sulca, a mu vselej zmanjka časa.

BRANKO VRHOVEC

Počiščena odlagališča pri Dvorski vasi in Podsmreki

Prvomajsko čistilno akcijo so vaščani Dvorske vasi tudi ovekoveli na fotografijah. Na levi fotografiji je kopica smeti odnosno odpadkov, na desni pa so marljivi vaščani, ki so zavijali rokave in kopico odstranili. V prvih dneh junija pa so jih posnemali in to nadvse učinkovito

PREJELI SMO PISMO

Živali v mestu

V mestnih okoljih je opaziti, da imajo ljudje vedno več »domačih živali« od psov, mačk, raznih ptic pa do kač in kdo ve kaj še vse. Boljši poznavalci teh prilik že govorijo o pravi eksploziji nakupov raznih živali v mestnih okoljih tudi pri nas. Vse to povzroča probleme, sostanovalec pa jezo in hude glavobole. Pa tudi nevarno za človeka, ker je v mestnih okoljih vedno več neprimernih psov, popadljivih, nevarnih za okolico. Poleg vsega pa je nered, lastniki živali ne spoštujejo najosnovnejših pravil normalnega vedenja in tudi predpisov.

Kako urejajo vprašanje živali v večstanovanjskih hišah? Predvsem bi bila dolžnost prodajalca v trgovinah z »hišnimi ljubimci«, da kupcem, predvsem pa otrokom svetujejo, kaj naj kupijo z ozirom na stanovanje, kakšne se obveznosti in sploh, kaj jih čaka.

Pes, zaprt v tesno stanovanje, ki ga na hitro za kratek čas spustijo na dvorišče, je na slabšem kot pes verigar, ki je vsaj na odprtem. Skratka v večstanovanjskih hišah je po novem, kjer je večina lastnikov stanovanj, odvisno od lastnikov ali bodo dovolili držati živali v stanovanjskih blokih. Na primer na Zahodu v kulturnih predelih urbanih okolij je v nekaterih stanovanjskih blokih sploh prepovedano imeti živali v stanovanjih, če pa dovolijo, so predpisi strogi.

V večstanovanjski stavbi bodo lastniki morali sprejeti sklep o tem ali dovolijo v stanovanjih domače živali, in če, kakšnimi pogoji. Vse to bo treba potem vnesti v hišni red in seveda tudi skrbeti, da se bo izjavil. Razumeti je treba, da živi v stanovanjih, posebej v mestih obremenjujejo sostanovalec s hrupom (lajanjem), umazanijo po hodnikih in v okoliščini bloka, poleg tega pa za nekatere pasme psov stanovanja niso primerna in pridejo lahko v spor z zakonom o mučenju živali.

Popolnoma napačno pa je mišljenje, da tisti, ki zahtevajo red in kulturno obnašanje na tem področju, so v taboru nasprotnikov psov in mačk.

»Pasji« odloki

Na naslov našega uredništva v zadnjem času prihaja veliko pripomb ali bolje povedano pritožb v zvezi nenadzorovanjem psov, ki se več ali manj neovirano gibljejo po stanovanjskih naseljih pa tudi sicer. O tem smo tudi že precej pisali, pa vendarle večjih učinkov ni. Odločili smo se, da objavimo krajši povzetek dveh ljubljanskih odlokov z namenom, da bodo občani bolj seznanjeni z določbami, ki zadevajo pasje gibanje in čistočo. In nenavsezadnje, ljubljanski komunalni inšpektorji so v zadnjem času opravili že nekaj akcij, še več pa jih načrtujejo v kratkem.

Kazni za lastnike psov

Odlok o vzdrževanju čistoče in odlok o zelenih površinah v naseljih na območju ljubljanskih občin določata ravnanje lastnikov psov.

Prvi odlok določa: »Lastniki ali spremljevalci domačih živali morajo s površin iz prve in druge točke 2. člena tega odloka takoj odstraniti iztrebke domačih živali.« Površine, iz katerih morajo lastniki ali spremljevalci domačih živali odstraniti iztrebke so:

a) javne prometne površine (ceste, ulice, trgi, prehodi, podhodi, nadvodi, kolesarske steze, parkirni prostori, pločniki, ploščadi, mostovi in postojališča javnega mestnega prometa; javne prometne površine, ki jih upravljajo krajevne skupnosti ali drugi upravljalci in

b) javne površine v omenjeni skupni rabi (železniške postaje, železniško telo, avtobusne postaje in postajališča, parkirni prostori, dovozne poti, dvorišča, igrišča, kopališča, kampi, sejmišča, stadioni, tržnice, prireditveni prostori, odprti prostori okrog zgradb in nezazidana stavbna zemljišča.

Predvidena kazen za omenjeni prekršek, ki se izterja na kraju samem, je 10.000 tolarjev.

Zelene površine za skupno rabo so tiste, s katerimi gospodarji upravljalec Rast in KS in so namenjene vsakodnevni rabi in oddihu občanov.

Zelene površine za omenjeno skupno rabo so tiste, s katerimi gospodarji upravljalec, uporabniki ali lastniki in so ob stanovanjih hišah, proizvodnih, oskrbnih, kulturnih, znanstvenih, vzgojnovarstvenih objektih, šolah, športnorekreativskih površine, površine ob športno rekreacijskih objektih in napravah, infrastrukturnih objektih in napravah, objektih naravnih dediščin, nezazidane zazidljive površine in druge zelene površine, pri katerih je njihova upravnost ali dostopnost omejena.

Psički v smetnjaku

Ljudje se na različne načine želimo znebiti mladih, nezaželenih živali, vendar pa, kot kaže, nekateri pri tem le gredo predaleč. Vsaj drugače si ni mogoče razlagati primera iz Horjula, ko je nekdo vrget v smetnjak celo — mlade kužke.

Stala sem pred pošto v Horjulu, ko zaslišim iz zabojnikov za vogalom slabotno cviljenje. Nisem si znala razlagati, kaj bi to bilo. Šla sem pogledati in, glej, v zabojniku našla majhna psička. Eden je bil že mrtev, drugi pa komaj še živ. Morala sta biti že kar nekaj časa v smetnjaku. Kdo se je odločil, da se na tak način reši nezaželenih živali, mi ni jasno, prav gotovo pa je bil to človek, ki je pošteno skregan z vestjo in sočutjem do živali.

KRAJANKA HORJULA

